

The Village Panchayat Journal.

VOL. III]

FEBRUARY, 1941.

[No. 11.

The Editorial Committee do not hold themselves responsible for views expressed by contributors. Contributors are requested to write legibly and on one side of the paper. Manuscripts will not be returned unless stamps are sent to cover postage. Matter intended for the issue of any particular month should reach the Committee before the 15th of the previous month.

Service Inams.

Government have amended the Boards standing orders and have passed new standing orders regarding the village Artisan service Inams, practically accepting the Memorandum submitted on behalf of the Provincial Union of Panchayat Boards. There is still some change required in one important respect. Representations have still to be continued to be made on this matter. We are much obliged to the Government for having considered the interest of Agriculturists and issued necessary standing orders to prevent the alienations of service Inams. We have published in another portion of this issue the new B. S. Orders in English. Panchayats have an important voice in the matter of these service Inams. The Panchayat members are themselves village Ryots. These village services are very essential to ryots. It is the duty of Panchayat members to see that these service Inams are not alienated and that the servant does render service properly, to villagers. As such we expect the Panchayats to discharge this duty impartially and for the general welfare of the whole village community.

Removal of Presidents.

We have published at page 216 of this issue the removals of presidents and the reasons therefor. The presidents have been removed for not investing Panchayat funds in Savings Banks in proper time. All presidents of Panchayat Boards should take note of this. Presidents should not keep with them, for long, Panchayat funds. They have to remit all monies, as and when realised, into Banks and draw monies for expenditure as and when required. This rule applies equally for solvent Presidents. This is a duty which every president ought to observe.

But there are difficulties if this rule is strictly enforced. All villages have no Banking facilities. Even Savings Banks are not within easy reach for many Panchayats. There are no post offices with Savings Bank within 4 to 5 miles of many villages. In these cases if monies, however small they be have to be remitted, it will lead to a lot of expense. A special peon has to be maintained. To

go and come back a distance of 4 or 5 miles by foot will take half a day. This will be so even for with-drawing monies. The servants may not all be solvent and for small salaries solvent men cannot be got, with the result presidents have to bear the risk of the servants mis-appropriating monies sent or brought through them or the president himself will have to go to the Bank or Savings Bank. In the case of towns or Union Panchayats where there are Banking facilities-the enforcement of this statutory rule is very necessary. But if the same rigidity is observed in every Panchayat, it will lead to expense and trouble. There is a rule that T. A. should not be drawn if a president travels for distances below three miles or so. The combined result of these rules will be no solvent respectable person will be anxious to be a president, if it means his going in person or shouldering the risk of mis-appropriation by messengers and bear the cost of cooli.

It is well that the Inspector of Local Boards pays attention to this aspect and enforces the rule with due regard to the circumstances of each Panchayat.

The presidents of Panchayat Boards will do well to bring to the notice of the Inspector of Local Boards any difficulties they may have and obtain special instructions in regard to the investment of funds in Bank etc.

Circular No. 525.

We would draw the special attention of Presidents and members of Panchayat Boards to circular No 525 issued by the Inspector of Local Boards. They should note that no Panchayat has a right to declare any place a Cart-stand and levy fees. Road margins, as such, may not be so declared. The place has to be settled in consultation with the Road Board of the locality. Necessary conveniences have to be made for water, latrine, and the like, and the cart-stand should be maintained. The fact that a man is posted to collect a fee does not mean that a cart-stand exists. Panchayats are asked to remember that a cartstand is not established to make a profit. It is a public convenience. When such a convenience is created and well maintained, in so far as money is spent on its upkeep, the Panchayat is entitled to charge a fee. The fee can be charged only for the place established as a cart-stand and not at any place within the limits of the Panchayat. The rates prescribed may not be exceeded. The Panchayat should also publish the fact of the establishment of the cart-stand according to rule and keep posted at the stand the rates. It may declare, then, a radius of half a mile within which no other place may be used as a cart stand. The provision of a cart stand does not, however, affect motor cars other than stage carriages. Even these have a right to stop elsewhere in a public place to pick up passengers and their goods for two minutes, goods waggons being entitled to stop so long as is necessary to load and unload.

The authority of starting or maintaining a Cart-stand may not be given away to a private individual. It has to be exercised by the Panchayat.

As certain panchayats have got entangled in litigation entailing heavy expenses, the Inspector says these instructions are issued. It is well they are carefully noted.

கிராமப் பஞ்சாயத்து பத்திரிகை.

Vol. 3

பிப்ரவரி, 1941.

No. 11.

கிராமங்கள் எழுதும் அபிப்பிராயங்களுக்கு ஊட்டோரியில் எயிட்டர்கள் இணைப்பாகி ஆகியிருக்கின்றன. இந்தப்பத்திரிகைக்கு எழுதுகிறவர்கள் புலப்படுகிற விதமாகக் காலதாமதம் ஒரே பக்கம் எழுத வேண்டியது. தபால்செலவுக்கு வேண்டிய உடாமையுடன் அனுப்பியிருந்தால் தவிரக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் திருப்பி அனுப்பமுடியாது. எந்த மாதத்தின் சஞ்சிகைக்காக விவரம் அனுப்பப்படுமோ அதற்கு முன்மாதத்திலே 15-க் தேதிக்குள்ளாக அனுப்பவேண்டும்.

தலையங்கம்.

சர்வீஸ் இனம்.

சர்க்கார் கிராம ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சர்வீஸ் இனங்களை பற்றிய புதிய சட்டத்தை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இதன்படி சர்க்கார் மாகாண பஞ்சாயத்து போர்டு யூனியனின் மெம்பரானடத்தை ஒப்புத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சில மாறுதல்கள் ஒரு விஷயத்தில் முக்கியமாக வேண்டிருக்கிறது இதைப்பற்றி அனேகர் தங்கள் கனனங்களை தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் காண்பித்திருக்கும் ஆதாரிற்கும், சர்வீஸ் இனங்களை சிறத்தாமலிருக்கும்படி புதிய சட்டங்களை பிறப்பித்திருப்பதற்கும் காரணம் யிகவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இப்பிரதிகின் மத்தொரு இடத்தில் போர்டில் அமுலிலிருக்கும் புதிய சட்டங்களையும் இங்கிலீஷில் பதிப்பித்திருக்கிறோம். இந்த சர்வீஸ் இனம் விஷயத்தில் பஞ்சாயத்துப் போர்டுக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் இப்போர்ட்டு சர்வீஸ் இனங்களுக்கு அவர்களுக்கு மிகவும் அபாயகரமும், பஞ்சாயத்துப் போர்டு மெம்பர்கள் சர்வீஸ் இனம் விஷயத்தில் அதிக செலவை எடுத்துக் கொண்டு அதை சிறத்தாமல்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையினால் காரணம் பஞ்சாயத்து போர்டை இனங்களின் கன்மையை உத்தேசித்து இங்கிலீஷில் அதிக செலவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களை நீக்குதல்.

நாங்கள் இப்பதிப்பின் 216-ஆம் பக்கத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களை நீக்குவதையும் அதற்கு காரணங்களையும் பதிப்பித்திருக்கிறோம். தலைவர்கள் சேகரித்த பஞ்சாயத்து போர்டு பணத்தை சரியானபடி பங்கிலே போடாததுதான் அதற்குக் காரணம். எல்லா பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களும் இதைக் கவனிக்கவேண்டும் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டு பணத்தை நெடுநாள் தங்களுடையவைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அவர்கள் பணம் வந்தவுடன் அதை உடனே பாங்கியில் போட்டு தேவையானபோது பாங்கியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் இந்தச் சட்டமானது பதவியில் (நிரந்தரமாக இருக்கும்) தலைவர்களையும் பாதிக்கிறது. இதை ஒவ்வொரு தலைவரும் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம்.

இந்தச் சட்டத்தை உக்கிரமமாக கைப்பிடிப்பதினால் அநேக கஷ்டங்கள் உண்டாகிறது. கிராமங்களில் பாங்கிகள் கிடையாது. ஸேவிங்ஸ் பங்குகூட சில கிராமங்களிலோ அல்லது அவற்றின் அருகிலோ இருப்பதில்லை. 4 அல்லது 5 மைல் வட்டாரத்திற்குக்கூட ஸேவிங்ஸ் பாங்கிகள் கிடையாது. இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திதியில் பணம் எவ்வளவு சிறிய துகையாயிருந்தாலும் உடனே செலுத்தவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வதினால் இக்கிராமங்களுக்கு பணச் செலவு அதிகமாகிறது. அதற்காக ஒரு சேவகனை நியமிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அவனுக்கு 4 அல்லது 5 மைல் நடந்து போய்வர அரை நாள் பிடிக்கும். பணத்தை வாங்குவதற்கும்கூட இக்கஷ்டம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு கொடுக்கும் குறைந்த சம்பளத்திற்கு இவர்கள் நிரந்தரமாக இருக்கமாட்டார்கள். ஆகையினால் தலைவர்களே சேவகனுடைய வேலையைச் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. தலைவர்களே பாங்குகளுக்கு போகவேண்டியதாயிருக்கிறது. யாதொரு டவுனிலோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனிலோ பாங்கு சவுகரியங்கள் இருந்தால், அப்போது இச்சட்டத்தை அங்கே அமுலுக்கு கொண்டுவருவது மிக அவசியம். ஆனால் இந்த சட்டத்தை பாங்குகளில்லாத சிறு கிராமங்களிலும் அதிகாரத்துக்கு கொண்டுவந்தால் அது வீண் பணச் செலவும் நஷ்டமும் தான். தலைவர்கள் 3 மைல்களுக்கு குறைந்த தூரம் சென்றால் அவர்களுக்கு பிரயாணச் செலவு கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஸ்தல்களில் படி யோக்கியமான ஒருவரும் நிரந்தரமாக பஞ்சாயத்து தலைவராக இருக்கமுடியாது.

ஆகையினால் பஞ்சாயத்து போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் இவைகளை கவனித்து கிராமங்களுக்கு தக்கபடி சட்டங்களை விதிக்கவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டும் பாங்கியில் பணத்தைப்போடும் விஷயத்தில் பஞ்சாயத்து போர்டு இன்ஸ்பெக்டருடன் கலந்துகொண்டு அவர்கள் சொல்லும் ஆலோசனைப்படி நடக்கவேண்டும்.

சர்க்குலர் கம்பர் 525.

பஞ்சாயத்து போர்டு இன்ஸ்பெக்டர் பிறப்பித்திருக்கும் சர்க்குலர் 525ஐ பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டும் சங்கத்தினர்களும் கவனிக்கவும் அச்சட்டத்தின்படி பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு யாதொரு இடத்தையும் அவர்கள் இஷ்டப்படி வண்டிலாயமாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று அந்த ரூல் சொல்கிறது. அப்படிச் செய்வதற்கு பஞ்சாயத்து போர்டு சாலைகளை பாதுகாக்கும் பேர்டையும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். தண்ணீர் உள்ள கக்கசுகளை ஏற்படுத்தவும், வண்டிலாயங்களை ஏற்படுத்தவும் தகுந்த கவனத்தை செலுத்தவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டும் லாபத்துக்காக வண்டிலாயத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அது ஜனங்களின் சவுகரியத்திற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. வண்டிலாயத்தை ஏற்படுத்துவதின் செலவிற்காக பணம் வசூலிப்பது நியாயமாகும். அப்பேர்ப்பட்ட வசூலை பஞ்சாயத்து போர்டு வண்டிலாயத்தில்தான் வசூலிக்கவேண்டும். வேறு இடத்தில் வசூலிக்கக் கூடாது. அப்பணத்தை மிகவும் அதிகமாக ஏற்றக்கூடாது. பஞ்சாயத்து போர்டு அம்மாதிரி ஏற்படுத்தியிருக்கும் வண்டிலாயத்தை ஜனங்களை தெரியப்படுத்தி, வசூலிக்கும் பணத்தையும் ஜனங்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

வண்டிலாயத்தை ஏற்படுத்தும் அதிகாரத்தை ஜனங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது. அதைச்செய்ய பஞ்சாயத்து போர்டுக்குத்தான் அதிகாரம்.

அரிசி

பெரி பெரி.

இந்த பெரி பெரி வியாதி யானது மிகவும் புராதனமானது. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் நக்சலாம். ஒன்று அரிசியை உணராகக் குத்தித் தீட்டுவதால் அதன் மேலிருக்கும் பொளுக்கை நீக்கிவிடுகிறது. இரண்டாவது அரிசியை உலையில் போடுவதற்கு முன்பு உணராகக் கழுவுவதால் அதிலிருக்கும் மீந்திருக்கும் வைடமின் கள் யாவும் போய்விடுகிறது. ஆனால் கீழ் நாடுகளில் பெரி பெரி வியாதி அதிகமாய்ப் பரவுவதற்குக் காரணம், மில்லில் குத்திய அரிசியேகான். தற்காலத்தில் ஆராய்ச்சியின் மூலமாக வெளிவந்த உண்மைகளைக் கொண்டு கீழ் நாடுகளில் இவ்வியாதி வராதவாறு குறைந்தத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்களும் ஏற்பாடுகளும் ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கின்றன. இதைத்தடுப்பதற்கு ஏற்ற முறைகளைக் கைக் கொண்டு, இவ்வியாதி வராமலும் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மை 1:—பழுக்கலரிசியில் வைடமின் பி₁ போதுமான அளவு இருக்கிறது. அதை மில்லில் குத்தினாலும் கையில் குத்தி தீட்டினாலும் அந்த வைடமின் பி₁ குறைவதில்லை.

உண்மை 2:—பழுக்க வைப்பதனால் அரிசியிலிருக்கும் சில விஷங்கள் களையப் படுகின்றன.

மலையா, இந்து சைனா, சியம், ஜப்பான், பிலிப்பைன் தேசத்திலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் இந்தியாவில் பெரி பெரி வியாதியால் கஷ்டப்படுபவர்கள் வெகுசிலரே. இந்தியாவில் ஏறக்குறைய எல்லாரும் அரிசியே சாப்பிடுகிறார்கள் என்றாலும், பெரி பெரி அரிசி சாப்பிடுவதால் வரும் வியாதியாயிருந்தபோதிலும், நமது நாட்டில் பல பாகங்களில் இந்த வியாதியைக்காணவே முடியாது. நமது மாகாணத்தில் கிருஷ்ணா, கோதாவரி, விசாகப்பட்டணம், இந்த வடக்கு சர்க்கார் பிராந்திய ஜில்லாக்களில்தான் இது வெகுவாய் ஜனங்களிடையே பரவியிருக்கிறது. 1935-ம் வருஷத்தில் சென்னை மாகாணத்தில் 35,000 பேர் பெரிபெரி வியாதியுடையவர்களிருந்தனர். அவர்களில் நூற்றுக்கு 96-க்கு பேர் வட சர்க்கார் ஜில்லாக்களில் தான் இருந்தனர். இதற்குக் காரணம் வட சர்க்கார் ஜில்லாக்களில் ஜனங்கள் மில்லில் குத்தித் தீட்டிய பச்சரியையே சாப்பிட்டுவந்தததான் என்று தெரிகிறது ஆனால் வங்காளம், ஆஸ்ஸாம், பீஹார், ஒரிஸ்ஸா, சென்னை மாகாணத்தில் மற்றைய பாகங்களில் இவ்வியாதி அதிகமாய்ப் பரவாததற்குக் காரணம் ஜனங்கள் புழுங்கலிசியைச் சாப்பிடுவதுதான். மில்லில் குத்தியசாயிருந்தாலும் சரி, அல்லது கைக்குத் தரிசியாயிருந்தாலும் சரி, புழுங்கலிசியில் வைத்திருப்பது வேண்டியளவு அழியாமல் இருப்பதால்தான் அதைச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு பெரி பெரி வருவதில்லை.

அரிசியைக்கழுவதும், சமைப்பதும்.

அரிசியில் உள்ள ஆகார சத்துக்களையும் எவ்வளவு வேகவைத்தாலும் அழிந்து போவதில்லை. அரிசியை அதிகமாய் வேகவைத்தால் அதிலுள்ள சத்துக்களையாவும் போய்விடுமென்று சாதாரண ஜனங்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அது முற்றிலும் தப்பு. ஆனால் அரிசியை நீரில் அலம்பிக் கழுவினால் அதிலுள்ள பல உணவுச் சத்துக்கள் நீரால் கலந்து விடுகிறது. அத்தண்ணீரை நாம் கீழே கொட்டும்போது அவ்வுணவுச் சத்துக்களும் போய்விடுகின்றன. நமது நாட்டில் உலையில் போடுவதற்கு முன்பு அரிசியைப் பல தடவை சண்ணீர் விட்டுக் கழுவுகிறார்கள். பிறகு சமைக்கும்போதும் அதிகமான தண்ணீரை வைத்துச் சமைத்து வெந்தபின் மிகுதியான கஞ்சியை வடிக்கட்டி வெளியே கொட்டிவிடுகின்றனர். ஆகவே அரிசியில் உள்ள சத்துப்போய் விடுகிறது. நாம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமாய் கழுவாமலும் கஞ்சி வடிக்காமலும் அரிசியை சமைக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது. அரிசியை மூன்று தடவை கழுவி அதிக நீரில் வேகவைத்தால், நூற்றுக்கு 75 இருமடி, 50 பாஸ்பரஸ்ஸும், வைட்டமின் பி₁ ம், மற்றும் வைட்டமின் பி₂ ம் அதிகரித்து போய் விடும். முதல்தரம் அரிசியைக் கழுவுவதில்தான் இந்த நஷ்டங்கள் அதிகமாய் ஏற்படுகின்றன. கஞ்சியினால் அவ்வளவு அதிகம் நஷ்டம் கிடையாது.

இது விஷயமாய் டாக்டர் பி. எஸ். யிளாட் என்பவர் ஷாங்காயில் செய்த பரிசோதனை ருசிகரமானது.

ஒரு கூட்டத்தினருக்கு கன்றாக மில்லில் குத்திய அரிசியை முதலில் அலம்பாமல்சமைத்தும் போட்டார்கள். மற்றொரு கூட்டத்தாருக்கு அந்த அரிசியை வழக்கமாய் ஜனங்கள் கழுவவதுபோல் கழுவி சமைத்துச் சாப்பாடு போட்டார்கள். மற்றைய விஷயங்களில் இந்த இரண்டு கூட்டத்தாரின் உணவும் ஒரே மாதிரிதான் இருந்தது. வித்தியாச மொன்றில்லை. அலம்பாமல் சமைத்து அரிசியைச் சாப்பிட்ட கூட்டத்தாரிடத்தே பெரி பெரி காணப்பட்ட வில்லை. இரண்டாவது கூட்டத்தில் பாதிக்குமேல், மேற்பட்டவர்களுக்கு இந்த பெரி பெரி காணப்பட்டது. இது வைட்டமின் பி₁ இல்லாததால்தான் ஒன்று தெளிந்தது.

அரிசியின் ஜீரணசக்தி.

பொது ஜனங்களுக்குள் ஒரு அபிப்பிராய மிருந்து வருகிறது. அசாவது சில வகை அரிசிகளை நாம் ஜீர்ணிக்க முடியாது. அதனால் சிலவயிற்றுக்கோனாறுகள் ஏற்படுகிறது என்றும் எண்ணுகிறார்கள். இது உண்மையல்ல, இதற்கு நமது மனத தான் காரணம். ஆரோக்யமான மனிதனின் குடல் எல்லா விதமான அரிசியையும் ஜீர்ணிக்கக்கூடியது. புதுதாசக் குத்தின அரிசியை மாத்திரம் ஜீர்ணிப்பது கஷ்டம்.

அரிசி உணவின் வேறுபாடுகள்.

அரிசியைச் சாப்பிடுவதால் நமது உடம்புக்கு வேண்டிய வைட்டமின் பி₁ தவிர மற்றைய உணவுச் சத்துக்களைப் பெறுவது கஷ்டமாயிருக்கிறது என்று சொன்னோம். இந்தக் குறையை, நாம் மில்லரிசிக்குப் பதிலாக கைத்த அரிசியை யாவது அல்லது புழுக்கலரிசியை யாவது சாப்பிட்டால் மாத்திரம் நீக்கிவிட முடியாது. இச்சச் சாப்பாட்டென் வேறு சில சத்துள்ள உணவுகளைச் சேர்த்துச் சாப்பிட்டால் மாத்திரம் தான் நாம் அக்குறைவை நீக்கமுடியும்.

அரிசி உணவையே சாப்பிடும் 20 குழந்தைகளுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு விடாமல் பால் கொடுத்து வந்ததில் அவர்களின் வளர்ச்சி அதிகரிக்கது. அதே வயதுள்ள வேறு 191 குழந்தைகளுக்கு மவமம் அரிசி உணவே, பாலில்லாமல் கொடுக்கப் பட்டுவந்தது. இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசங்களைக் கீழே பாருங்கள்.

ஏழைக்குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதால் உண்டான நன்மை.

	பால் குடித்த கூட்டம்.	பால் குடிக்காத கூட்டம்.
குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை	20	19
எடையில் அதிகரிப்பு (பவன் எடை)	1.9*	0.8*
உயரத்தில் அதிகரிப்பு (அகாலம்)	0.66*	0.36*

பால் சாப்பிட்ட 20 குழந்தைகள் பால் சாப்பிடாத 19 குழந்தைகளைவிட 7 எடையில் இரண்டு பங்கும், உயரத்திலும் அரை மாதிரி ஏறக்குறைய இரண்டு பங்கும், வளர்ச்சியடைந்திருப்பதைப் பாருங்கள். மூன்று மாதப் பரிசோதனைக் கப்பறம் பால் சாப்பிட்ட 20 குழந்தைகளும் அரை சந்தோஷ முன்னவர்களாகவும் குதூறல முன்னவர்களாகவும் ஆரோக்யமுன்னவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். அரிசி சாப்பிடுவோர்களுக்கு மிகவும் சிறந்த பக்க உணவு பால் என்பதில் சந்தேக மில்லை. கார்த பாலில் கல்லுபூசமும், சுண்ணாம்பும் வைட்டமின் ஏ மற்றும் வைட்டமின் பி₁ சேர்ந்த பல வைட்டமின்களும் இருக்கின்றன. ஆடையெடுத்த பாலுங்கட்ட (Skimmed Milk) வைட்டமின் ஏ, கொழுப்பு இவ்விதங்களையுடையவிர, கார்த பாலில் உள்ள சத்துக்கள் எல்லாயிருக்கின்றன. இதையும் பக்க உணவாக உபயோகித்தால் அதிக நன்மை ஏற்படும். பாலில் சுண்ணாம்பு அதிகம். பாலிலிருந்து நமக்கு உடம்புக்கு வேண்டிய சுண்ணாம்பு கிடைப்பதைப்போல வேறு எதிலும் கிடையாது. ஆதலால் பால் மிகவும் விசேஷமான ஒரு உணவு. நாம் இது வரை கவனித்த விஷயங்களிலிருந்து வெளியாகும் முடிவுகள்.

1. அரிசியை சாப்பிடும் ஏழைகள், கைகுத்து அரிசியைச் சாப்பிட்டாலும் சரி, புழுக்கலரிசியைச் சாப்பிட்டாலும் சரி, அதில், மிருகங்களிடத்திலிருந்து உற்பத்தியாகும் புரதம் குறைவு, வைட்டமின், ஏ. பி, லிஃ வகுப்பும், சுண்ணாம்பும் இரும்பும் குறைவு. ஆகவே, அரிசியைச் சாப்பிடுவோர், தங்கள் உணவோடு பால் மோர் பருப்புவகைகள், காய்கறிகள், பழங்கள், மாமிசம் கோழிமுட்டை இவற்றைச் சேர்த்துச் சாப்பிட்டால் நன்மை ஏற்படும். அரிசியைச் சாப்பிடுவோர் தங்கள் உணவில் இவற்றை எவ்விதம் சேர்த்தால் நமக்கு வேண்டியவை புஷ்டியான சரியான ஆதாரம் கிடைக்கும் என்பதைத் கவனிப்போம்.

கால் நடை சிகிச்சை.

சில பழைய முறைகள்.

(ஸ்ரீ. ஏ. ஜெல்ல ஸ்ரீ ராமலு சேனல்லி).

1. வாயில்லாத ஜீவன்களாகிய மிருகங்களுக்கு (பசுகளுக்கு) ஊழியம் செய்து புண்ணியத்தை அடை.

2. பசுக்களின் வயிற்றின் அளவுக்குத் தக்கபடி ஓனஷத்தின் அளவு இருக்க வேண்டும்.

3. வியாதியைச் சரிவரத் தெறிந்து கொள்ளாமல் மருந்தைக் கொடுக்காதே.

4. பால் கொடுக்கும் பசுக்களுக்கு வாதம் வராமலிருக்க அடிக்கடி அவைகளுக்கு தேங்காய் பாலைக் கொடுக்க வேண்டும். அதனால் வாதம் குறையும். பால் ஜூஸ்த்தி கிடைக்கும். வெண்ணை கெட்டியா யிருக்கும்.

5. தொத்து நோய்களை உடைய பசுக்களை மந்தையில் சேர்க்காமல் தனியாக வைக்கவேண்டும்.

6. கால் நோய், வாய் நோய் முதலிய வியாதிகளை யுடைய பசுக்களை வெய்யிலில் கிறுத்திவைத்தால் காசுமீர் என்ற மற்ருரு வியாதி வந்து பசு கெட்டு வரும்.

7. வெக்கை கூயம் முதலிய வியாதிகளையுடைய பசுக்களின் பாலை உபயோகிப்பது விஷத்தை உபயோகிப்பதற்குச் சமானம்.

8. சினையாயிருக்கும் பசுக்களுக்கு விஷம் சேர்த்த மருந்துகளை கொடுக்கக் கூடாது. அது அபாயத்தை விளைவிக்கும்.

9. அறை குறை வைத்தியர்களைக் கொண்டு வைத்தியம் செய்யக்கூடாது. அது உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்துக்கும் பாபத்தை அளிக்கும்.

10. பசுக்களுக்கு அடிக்கடி குடு போடக் கூடாது. சாஸ்திரம் அறிந்தவர்கள் தான் அவசியமானால் போடலாம்.

11. வயது சென்ற பசுக்களை கசாப்புக்காரனுக்கு விற்பனையிடக்கூடாது. உங்க ளால் அவைகளைக் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால், பசு சமீரகூண சாலைகளில் அவை களை விட்டு விடலாம்.

12. பால் கொடுக்கும் பசுக்களுக்கு தவிடு, கட்டைப் புண்ணுக்கு (பில்லி பெசார் தொண்பில்) முதலியவைகளை அதிகமாகப் போடக் கூடாது.

13. பசு கன்றாக தின் தின்றுகொண்டும் ஸ்வாசம் விட்டுக்கொண்டும் ஜல மலம் கழித்துக் கொண்டிருந்தால் அது சூரோக்யமாயிருக்கிறதென்று அறியலாம்.

14. பசுவின் கொம்புகள் அதிக உஷ்ணமாகவும் மூக்கும் வாயும் வறண்டு போயும், காக்கில் ஈரமில்லாமலும், மூத்திரம் மஞ்சள் கிறத்துடன் கொஞ்சமாக இருந்தாலும், சாணி கெட்டியாகவுமிருந்து தினி தின்னாமலிருந்தால் அது வியாதி யாயிருக்கிறதென்று அறியலாம்.

1. பசுக்களுக்கு ஜீரணமாகாமலிருந்தால், 10 தோலா வெண்ணெய்ப்பூண்டு, 2 தோலா கடுகு, அரைக்கை உப்பு $\frac{1}{2}$ தோலா மஞ்சள், ஒரு கை வேப்ப இலை சேர்த்து அறைத்து 3 உருண்டையாகச் செய்து சேர் கழு நீரில் கொடுக்க வேண்டும்.

2. கன்றுக்குட்டிகளுக்கு தொண்டையடைப்பான், அடைப்பான் முதலிய வியாதிகள் வந்தால் 1 சேர் சூடான பாலில் 1 தோலா வசம்புப் பொடியைச் சேர்த்து சூடாகவே குடிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

3. பசு மலடாக இருந்தால் தினம் தோரும் காலை 7 $\frac{1}{2}$ மணிக்கு கழு நீரில் வெங்காரத்தை (Borax) சேர்த்து 15 தினங்கள் குடிக்கும்படி செய்யவேண்டும். நெற் கதிர்களை மிதிக்கும்படி செய்தால் 1 மாதத்தில் சினையாகும்.

4. பசு கன்று ஈன்ற பிறகு, 1 தினசிறிதஞ் சுஞ்சக் காமடி (Placenta) வெளிய்ப்பாவிட்டால் $\frac{1}{2}$ சேர் சூடான தண்ணீரில் $\frac{1}{2}$ படி என்னை அரைத்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

5. குதிகால்களில் வீக்கம் ஏற்பட்டு கொண்டிக்கொண்டிருந்தால், குடு போடுவது சப்பு. 12 தோலா வினாம்பழம் (காய்கள்) எடுத்து 2 பலம் உப்பு சேர்த்து காண்கு தடவை கட்டினால் வீக்கம் குறைந்து விடும்.

6. பசு பால் சுரக்காமலிருந்தால், காலை மாலைகளில் அது குடிக்கும் கழு நீரில் 4 தோலா சோம்பு, வெந்தயம் 6 தோலா, உப்பு 1 தோலா, நன்னூர் வேர்தான் 1 தோலா சேர்த்துக் கொடுத்தால் பால் நிறையச் சுரக்கும்.

7. * * *

8. பசுக்களின் மேல் உண்ணி அதிகமாக இருந்தால், வேப்பிலை ரசம் 3 பங்கு நல்லெண்ணை 1 பங்கு சேர்த்து பூசி பசுவை வெய்யிலில் நிற்க வைத்தால் உண்ணிகள் போய் விடும் கொட்டைகளில் நெருப்பு வைப்பது அபாய மேற்படக் காரணமாகும். உண்ணியும் போவதில்லை. புது மண்ணை கொட்டையின் கூரைமேல் போடுவது சிலாக்கியமானது.

9. நீண்டகாலமாக வாதகோய்கள் இருந்தால், வெங்காய ரசத்தில் கடுகு எண்ணை சேர்த்து நன்றாகக் கலந்து பசுவின் தேகத்தில் தடவி உஷ்ணக் காபணம் கொடுத்தால் வாதம் போய்விடும்.

10. கால் காலை, வாய் காலை என்ற வியாதிகளை யுடைய பசுக்களுக்கு மூக்கில் எருக்குக் கொழுக்கை அரைத்து வாசனையை முகரும்படி செய்தால் இவ்வியாதி பரவாமல், புண் ஏற்படாது.

11. குளிர் காலத்தில் கன்றுக்குட்டிகளுக்கு மலச்சிக்கல் அதிகமாக இருக்கும். அவைகளுக்குச் சண்ணம்பு தண்ணீரில் விளக்கெண்ணை சேர்த்துக் கொடுத்தால் மல பிர வர்த்தியாகும்.

12. கண்ணில் பூ விழுந்துள்ள பசுக்களுக்கு திப்பிலி மிளகு சமபங்கு எடுத்து பொடி செய்து வந்திரகாயம் செய்து பசு வெண்ணையோடு கலந்து கண்ணில் வைத்தால் பூ போய்விடும். ஆனால் 6 மாத காலமாக பூ இருந்தால் அதற்கு மருந்து கிடையாது.

13. கொம்பில் கோலாரு ஏற்பட்டால் அதற்கு மருந்தில்லை. மாட்டை காட்டிற்கு அனுப்பி விடலாம்.

14. பசவுக்கு இருமல் வியாதி யிருந்தால், அதைக்கவனித்து $\frac{1}{2}$ சேர் வெங்காய ரசத்தில் 1 சேர் மோர் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து செய்திகள்.

நீதிமன்றம்:

திருவள்ளூர் ஜில்லா, கன்னவரம் தாலுக்கா, வீட்டில் 15. ஸெட்யூல் 1 கிரிஸ்தியன் 2; பெஜவாடா தாலுக்கா; பூனாதிபாடு பஞ்சாயத்து, 15 ஸெட்யூல், 1 கிரிஸ்தியன் 2; விசாகப்பட்டினம் ஜில்லா, அனகாபல்லி தாலுக்கா, அந்தன்பல்லி பஞ்சாயத்து, 9 ஸெட்யூல் 1; கி. கோதாவரி ஜில்லா, ராஜோல் தாலுக்கா, வட பர்லிம் பஞ்சாயத்து, 8 ஸெட்யூல் 1; மே. கோதாவரி ஜில்லா, ராசபீர் தாலுக்கா, பெனுமர்ரு பஞ்சாயத்து, 8-2; பீமவரம் தாலுக்கா, கும்பம்பூடி பஞ்சாயத்து, 9-1; குண்டூர் ஜில்லா, வினுசொண்டா தாலுக்கா, கொச்சர்வா பஞ்சாயத்து, 11-1-1; தென் ஆற்காடு ஜில்லா, வினாப்புரம் தாலுக்கா, சோரனனூர் (மேல்பட்டி, கீழ்ப்பட்டி) பஞ்சாயத்து, 9-1; தஞ்சாவூர் ஜில்லா, தஞ்சாவூர் தாலுக்கா புத்தூர் பஞ்சாயத்து, 8-1; திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லா பெரம்பலூர் தாலுக்கா, பெரியவென்மணி பஞ்சாயத்து, 10-1; உதயார்பாளையம் தாலுக்கா, கங்காடி பஞ்சாயத்து, 10-1; திருச்சினாப்பள்ளி தாலுக்கா, அவியமங்கனம் பஞ்சாயத்து, 8-1 1; காமம் பத்தூர் ஜில்லா, தாமிர தாலுக்கா, பாஞ்சேர்வலி பஞ்சாயத்து, 14 1-1; தாமிர தாலுக்கா, பப்பினி பஞ்சாயத்து, 14-1! தாமிரபுரம் ஜில்லா, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்கா, செட்டியார்பல்லி பஞ்சாயத்து, 16-2; தருண கண்டம் ஜில்லா, மெங்கனூர் தாலுக்கா, வாஜிப் (பன்னூர், முத்து, பாடூர், காடூர்) பஞ்சாயத்து, 16-1 மக. 2, கிரிஸ்தியன் 1.

ரத்து.

வட ஆற்காடு ஜில்லா, செய்யாறு தாலுக்கா, சொம்பட்டு பஞ்சாயத்து, குறைவு வருவாய், கிராமஜனங்களுக்கு ஊக்கம் கிடையாது; செய்யாறு தாலுக்கா, மங்கனம் பஞ்சாயத்து, குறைவு வருவாய் யாது ஒரு வேலையும் உதவரை செய்யவில்லை; வாத்தவாசி தாலுக்கா, ஏரும்பூர் பஞ்சாயத்து, பாண்டிக்குத்தன் போட்டி.

குண்டூர் ஜில்லா, வெனுசொண்டா தாலுக்கா, உம்மிடிவரம் பஞ்சாயத்து, எலக்கன் நடக்கவில்லை. ஜனங்களுக்கு ஊக்கம் இல்லை.

தற்காலிய ரத்து.

குண்டூர் ஜில்லா, அத்திக்கி பஞ்சாயத்து, 3-12-40 முதல் 1 வருஷத்திற்கு; மேற்கு கோதாவரி ஜில்லா, பொல்லா பஞ்சாயத்து, 3-12-40 முதல் ஒரு வருஷத்திற்கு; திருச்செல்வலி ஜில்லா, கன்னடக்குறிச்சி பஞ்சாயத்து, புனருத்தானம் 16-1-41 முதல் ஆறுமாதங்கடும் கடக்கும்; வட ஆற்காடு ஜில்லா, ராணிப் பேட்டை பஞ்சாயத்து, 20-2-41 முதல் ஆறு மாதத்திற்கு; மதுரை ஜில்லா, திருப்பரக்குன்றம் பஞ்சாயத்து, 6-2-41 முதல் ஆறு மாதத்திற்கு; செங்கற்பட்டு ஜில்லா, குன்னத்தூர் பஞ்சாயத்து, 6-2-41 முதல் ஆறு மாதத்திற்கு; விசாகப்பட்டினம் ஜில்லா, ராஜம் பஞ்சாயத்து, 21-1-41 முதல் 1 வருஷத்திற்கு; அனந்த

ஜில்லா, கல்யாண்குக் பஞ்சாயத்து, 21-1-41 முதல் 1 வருஷத்திற்கு; கர்தூல் ஜில்லா, மத்திகரா பஞ்சாயத்து, 7-1-41 முதல் 1 வருஷத்திற்கு.

நீக்கப்பட்ட பிரசிடென்ட்ஸ்.

கர்தூல் ஜில்லா, கோயில்குண்டலா பஞ்சாயத்து, பிரசிடென்ட் ஸ்ரீ ஜி. எல்லா ரெட்டி இத்த வருஷம் டிபாசிட் சரியாக கட்டாததினால் சிலவழித் ததினால்.

மேற்கு கோதாவரி ஜில்லா, அத்திலி பஞ்சாயத்து, ஸ்ரீ. கே. வெங்கடராமய்யா பிரசிடென்ட் டேக்ஸெஸ் சரியாக வருவிக்காததினாலும், மார்கட்டுகளை ரிபேர் செய்யாததினும் etc.; கொல்பூர் தாலுக்கா, தேவர்பல்லி பஞ்சாயத்து, ஸ்ரீ J. பஸ்ராமய்யா பிரெஸிடென்ட் டெபாஸிட் சரியாக கட்டாததினாலும், வீணாக பணத்தை செலவழித்ததாலும்.

சித்தூர் ஜில்லா, திருத்தணி தாலுக்கா, பண்ரவீடு பஞ்சாயத்து, ஸ்ரீ P. ராமலிங்கம் பிள்ளை பிரெஸிடென்ட் தொகையை சேவிங்ஸ் பேங்கில் போடாததாலும், 38 ரூபாய்க்கு சரியாக கணக்கு கொண்டவராததாலும்.

எலக்ஷன்ஸ் I (Part) பாகம்.

அப்ளிகேஷன் ஆப் பார்ட் I எலக்ஷன் ரூல்சு.

கிழக்கு கோதாவரி ஜில்லா, ராஜமந்திரி தாலுக்கா, கேகவரம் பஞ்சாயத்து.

தஷிண கண்டா ஜில்லா, கோனர்கோடு தாலுக்கா, அஞ்சனூர் பஞ்சாயத்து.

G. O. No. 72 எல். எ.—10-1-1941.

ஜனவரி மாதத்திய தமிழ் பஞ்சாயத்து பத்திரிகையில் 204ம் பக்கத்தில் ஈன்னிலம் பஞ்சாயத்து போர்டு ரத்து செய்யப்பட்டதாக பிசகாக போடப்பட்டது. ரத்து செய்யப்பட்டது:

தஞ்சாவூர் ஜில்லா, கன்னிலம் தாலுக்காவிலுள்ள முடிக்கொண்டான் பஞ்சாயத்து போர்டு.

Boards Standing Orders.

G. O.

BOARD OF REVENUE,
G. O. No. MS. 255.

Dated, 3rd February 1941.

From the Board of Revenue, Ref :—I. N. 82 '39-3. dated 2-3-1940,
From the General Secretary, The Madras Provincial Union of Pan-
chayat Boards, dated 20-4-1940.

ORDER :—The amendments to Board's standing Order No. 55
submitted by the Board of Revenue with its reference last read above
are approved.

(By order of His Excellency the Governor).

B. G. HOLDSWORTH,
Secretary to Government.

AMENDMENTS.

(a) Pages 413—414—S. O. 55—Paragraph 2 as amended by cor-
rection slips No. 126 dated 18-5-'37 and No. 138 dated 4-10-'38, for
the existing paragraphs substitute the following.

(a) *Interference when called for.*—The Collector may order re-
sumption of an artizan inam in the following cases :—

(i) when the holder of the inam has alienated the inam land
or a portion of it, *where the inam consists of the land and not merely the
assessment on it.*

(ii) when the holder of the inam has refused or failed to per-
form the prescribed service.

*When the inam consists of the assessment on the land and not
the land also, Government have no power to interfere with alienation of
the occupancy right in the land and such alienation should be ignored.*

In cases falling under clause (1) above, the Collector may order
the resumption of the whole inam, where the whole has been alien-
ated, or at his discretion, where only a portion has been alienated,
of either the whole inam or the portion alienated.

The Collector should before passing orders of resumption obtain
a report in the form given in Appendix III with special reference to
the following points :—

(1) If the service has been discontinued the period during which
it has been discontinued, and if it has been revived, the interval
after which it was revived;

(2) the action taken by the village community on the cessation of service;

(3) the relationship of the working incumbent to the inamdar;

(4) the wishes of the village community as represented by the Panchayat Board where one exists, in regard to the continuance of the service under present conditions;

(5) If no one is rendering the service, whether there is any other artisan who is willing to render service and if so, the village in which he resides and the distance of that village from the village to which the inam is attached and

(6) whether the inam consists of assessment alone or includes the land also.

Note:—The Collector should, before ordering the resumption of the inam, see that notice is given to the inamdar to resume the service within a specified period.

(b) *The following instructions are laid down for the guidance of Collectors in regard to the treatment of artisan inams after resumption*:—

(1) As a general rule, all artisan inams should, after resumption, be regranted for the benefit of the same artisan service unless the villagers agree to the discontinuance of the inam or they are unable to find, within a reasonable time to be fixed by the Collector, any one to do the service. When the inam consists of both land and assessment, the tenure of the inam land should not be changed into ryotwari, but the land should be regranted as inam. Where, however, the inam consists only of the assessment, the tenure of the land should, on resumption, be changed into ryotwari and the assessment should be assigned to the working incumbent as a beriz deduction.

(2) A village artisan should reside in the village. In cases, however, where an artisan who is not willing to reside in the village but resides in another village within a short distance from the village to which the inam is attached, is willing to render service, the inam may be regranted to him.

(3) If the alienee himself is willing to render service personally, he may be recognised as the inamdar if no one, other than the alienor, belonging to the inamdar's family is willing and able to render the service.

(4) Where for any reason the Collector finds that it is impossible to revive the service, the sanction of the Board should be obtained for converting the inam tenure into ryotwari and crediting the assessment to the general revenues.

(5) On the question as to whether an artisan service is required under present conditions or not, the opinion of the villagers should prevail. Where the opinion of the villagers is not unanimous, the inam tenure should not be cancelled without the sanction of the Board.

(b) Page 435—Appendix III For the existing form substitute the following :—

Form in which proposals for the resumption of artizan inams should be submitted to the Collector :

Column 1.—Taluk and village.

Column 2.—Nature of service.

Column 3.—Extent and assessment.

Column 4.—Jodi.

Column 5.—*Whether the inam consists of assessment alone or also of the land.*

Column 6.—Whether the inam is at present in the inamdar's possession ; if not, date of alienation and name of person by whom the inam land is at present enjoyed.

Column 7.—Whether the service is now rendered by the inamdar ; if not, date of cessation of service by the inamdar.

Column 8.—Whether service was continued by other persons after the date referred to in last column, and if not continued, action taken by villagers on the interruption of service and length of such interruption.

Column 9.—Name of person, if any, actually rendering service and his relationship to the inamdar.

Column 10.—Wishes of the village community as represented by the Panchayat Board where one exists, in regard to the continuance of the service under present conditions.

Column 11.—Where the cessation of service is recent, particulars and result of notice served on the inamdar calling on him to resume the service within a specified time.

Column 12.—*Where service has been discontinued, whether there is any other artizan who is willing to render service and if so, the village in which he resides and the distance of that village from the village to which the inam is attached.*

Column 13.—Recommendations of the Tahsildar and the Revenue Divisional Officer.

பாங்கு, மிமட்டை.

(1912 வருடம் II வது ஆக்ட் ஆகிய 1932 வருடம் VI ஆக்டின்மீது
ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.)

தலைமை ஆபீஸ்.

சைஞா பஜார் ரோட், மதராஸ். போன் நெ. 2390.

மைலாப்பூர் பிராந்தக :

ஸல் சர்ச் ரோட், மைலாப்பூர், போன் நெ. 3334.

எழும்பூர் பிராந்தக :

ஹிப்ராஹிம் காலனி, எழும்பூர், போன் நெ. 8510.

சைதாபேட்டை பிராந்தக :

38, காரினீஸ்வார் கோயில் தெருவு, சைதாபேட்டை.

பாசீடெண்டு :

ஆனாபிள் மிஸ்டர். வி. ராமதாஸ் பந்தது.

ஸெக்ரடேரி :

டி ராகேந்திர ராவ்.

இந்த காட்டிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பொருப்பு சம்பாதித்துக்
கொடுப்பதில் இந்த பாங்கு முக்கிய ஸ்தாபனமாகும்

இந்த பாங்கு மதராஸ் கார்பரேஷனுக்கும், மதராஸ் யூனிவர்ஸிடி
அண்ணாமலை, ஆந்திரா யூனிவர்ஸிடிகளுக்கும், மற்ற லோகல் போர்டுகள்
டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப்பாலிட்டிகளுக்கும் பாங்காக இருக்கின்றது.

விதிகள், விபரபா நிபந்தனைக்கும் கீழ்கண்டவருக்கு எழுதவும்:

செக்ரடரி,

தலைமை ஆபீஸ்

அல்லது

பிராந்தகங்கள்.

வெனியிட்டவர், பிரகாசகர்த்தா, மிஸ்டர். வி. விப்பன்னா, பி.ஏ., பி.எஸ்.,
187, ராயப்பேட்டை ஹைரோட், ராயப்பேட்டை, மதராஸ்.

மதராஸ் மவுண்ட் ரோட் நெ. 1/17 ல் அமைத்திருக்கும்

சென்ட்ரல் கோவாப்ரேடிங் அச்சுக்கடத்தில்

மிஸ்டர் ஆர். கிருஷ்ணமாச்சாரி, பி. ஏ., அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.